

Israel: strategisk aktiv eller belastning?

Noter til kapitel 2

- 1: A.F.K. Organski, *The \$36 Billion Bargain: Strategy and Politics in U.S. Assistance to Israel* (New York: Columbia University Press, 1990); Steven L. Spiegel, »Israel as a Strategic Asset«, *Commentary*, juni 1983; Steven L. Spiegel, *The Other Arab-Israeli Conflict: Making America's Middle East Policy from Truman to Reagan* (Chicago: University of Chicago Press, 1985); og Steven L. Spiegel, »U.S.-Israel Relations after the Gulf War«, *Jerusalem Letter/Viewpoints* 117, Jerusalems Center for offentlige Anliggender, 15. juni 1991. Steven Rosen, »The Strategic Value of Israel«, *AIPAC Papers on U.S.-Israel Relations* (Washington DC: Den amerikansk-israelske komité for offentlige Anliggender, 1982).
- 2: Citeret i Ben Bradlee Jr., »Israel's Lobby«, *Boston Globe*, 29. april 1984.
- 3: Se http://aipac.org/Publications/AIPACAnalysesIssueBriefs/The_U.S.-Israel_Strategic_Partnership.pdf og http://aipac.org/Publications/AIPACAnalysesIssueBriefs/The_U.S.-Israel_Relationship.pdf.
- 4: Project for the New American Century, »Letter to President Bush on the War on Terrorism«, 20. september 2001, www.newamericancentury.org/Bushletter.htm og »Mission Statement«, Det Jødiske Institut for nationale Sikkerhedsanliggender, www.jinsa.org/about/agenda/agenda.html.

- 5: Martin Kramer, »The American Interest«, *Azure* 5767, nr. 26 (efterår 2006): 24-25.
- 6: Efraim Inbar, »Still a Strategic Asset for the US«, *Jerusalem Post*, 8. oktober 2006.
- 7: Ikke overraskende bagatelliserer eller affærdiger videnskabsfolk som Spiegel, Organski og Kramer indvirkningen af indenrigspolitik eller lobby-grupper på amerikansk støtte til Israel. Organski hævder, at »amerikanske politiske beslutninger med hensyn til Israel for størstedelen er blevet taget af præsidenter og udenlandske politiske eliter både af dem selv og af grunde, der fuldt ud var i deres egne interesser«. Kramer minder om, at »hvis institutionerne fra den [israelske] lobby forsvandt i morgen, ville amerikansk og anden vestlig støtte højst sandsynligt fortsætte usvækket«, og Spiegel beskriver troen på, at den pro-israelske lobby har »stor indflydelse«, som en »myte«. På trods af disse påstande indeholder Spiegels studier talrige eksempler på, at lobbyen former opfattelserne og holdningen hos nøgle-beslutningstagerne. Kramers egen karriere tyder på, at han ikke tror på sit eget argument, da han har ofret betydelig tid og anstrengelse på at forsvare den amerikanske støtte til Israel og angrebet dem, der sætter spørgsmålstegn ved det. Se Organski, *\$36 Billion Bargain*, 27; Spiegel, *Other Arab-Israeli Conflict*, 386, 388 og Kramer, »American Interest«, 31.
- 8: Forskere har omfattende analyseret Trumans beslutninger og er nået frem til forskellige konklusioner omkring vigtigheden af indenrigspolitik og hans følsomhed over for den jødiske opinion. Det var helt klart ikke den eneste faktor, der påvirkede hans handlemåde, hvor han forsøgte at manøvrere den komplekse situation i Palæstina, men stort set alle fremstillinger er enige om, at de amerikanske jøders interesser (øget af det forestående valg i 1948) spillede en ikke ubetydelig rolle i hans overvejelser. Se Spiegel, *Other Arab-Israeli Conflict*, 47-48; Kenneth Ray Bain, *The March to Zion: United States Policy and the Founding of Israel*, (College Station: Texas A & M Press, 1979), 195-97, 202; Zvi Ganin, *Truman, American Jewry, and Israel, 1945-1948* (New York: Holmes & Meier, 1979) og Michael B. Oren, *Power, Faith and Fantasy: America in the Middle East 1776 to the Present* (New York: Norton, 2007), 484, 488-89, 499.

- 9: Citeret i Jerome Slater, »Ideology vs. the National Interest: Bush, Sharon, and U.S. Policy in the Israeli-Palestinian Conflict«, *Security Studies* 12, nr. 1 (efterår 2002): 167.
- 10: Warren Bass, *Support Any Friend: Kennedy's Middle East and the Making of the U.S.-Israel Alliance* (New York: Oxford University Press, 2003), 148-49 og David Schoenbaum, *The United States and the State of Israel* (New York: Oxford University Press, 1993), 136-37.
- 11: Nixon/Kissinger-strategien er opsummeret i William B. Quandt, *Peace Process: American Diplomacy and the Arab-Israeli Conflict in 1967*, 3. udg. (Washington, DC: Brookings Institution Press, 2005), 69-70, 92-94; Henry Kissinger, *White House Years* (Boston: Little, Brown, 1979), 1279, 1289-91, kap. 10 og Henry Kissinger, *Years of Upheaval* (Boston: Little, Brown, 1982), 195-205.
- 12: Israel gav vestlige fly lov til at overflyve israelsk territorium under Jordan-krisen i 1958 og indvilligede i et amerikansk ønske om at intervenere til fordel for Kong Hussein efter Syriens intervention i sammenstødet mellem Hussein og PLO i 1970. Jordanske luftenheder endte med selv at angribe syrerne, og syrerne trak sig tilbage, uden at Israel blev nødt til at reagere. Amerikanerne var i begge sager taknemlige over den israelske støtte, men som Alan Dowty tilføjer, så var Israels bidrag til at løse krisen i 1970 »secondary at best.« Nigel Ashton antyder også, at Hussein betragtede Israel som en potentiel trussel under krisen, og at amerikanske embedsmænd fejlagtigt »krediterede Israel for at hjælpe USA med at vinde en koldkrigssejr, hvor der reelt var tale om en intern arabisk konflikt«. Alan Dowty, *Middle East Crisis: Decisionmaking in 1958, 1970 and 1973* (Berkeley, CA: University of California Press, 1984), 177; Nigel J. Ashton, »Pulling the Strings: King Hussein's Role During the Crisis of 1970 in Jordan,« *International History Review* 28, nr. 1 (marts 2006): 109 og Quandt, *Peace Process*, 79-83.
- 13: Dan Raviv og Yossi Melman, *Friends in Deed: Inside the U.S.-Israel Alliance* (New York: Hyperion, 1994), 66-68, 114-15.
- 14: For en forstående, men skeptisk analyse af argumentet om den »strategiske fordel« af den erfarne chef for Military Assistance

Branch of the Office of Management and Budget, se Harry Shaw, »Strategic Dissensus«, *Foreign Policy*, 61 (vinter 1985-86).

- 15: Angiveligt som et svar på egyptiske infiltratorers drab på en israelsk cyklist blev Gaza-angrebet derudover tolket som Ben-Gurions måde at give Israel moralsk støtte, at dramatisere sin tilbagevenden til magten og at reducere Nassers voksende prestige. Men som Shlomo Ben-Ami bemærker, »i stedet for at begrænse Egyptens engagement i en krigsstrategi, kom [Gaza-operationen] til at forstærke det.« Se *Scars of War, Wounds of Peace: The Israeli-Arab Tragedy* (New York: Oxford University Press, 2006), 77; Avi Shlaim, *The Iron Wall: Israel and the Arab World* (New York: Norton, 2001), 123-29; Michael Brecher, *Decisions in Israel's Foreign Policy* (New Haven, CT: Yale University Press, 1975), 254-55, især note 1 og E.L.M. Burns, *Between Arab and Israeli* (New York: Ivan Obolensky, 1963), 20. Syrien havde samme motiver til at søge russiske våben i denne periode, og deres ønske om bistand var intensiveret i forbindelse med et særlig kraftigt israelsk angreb i december 1955. Stephen M. Walt, *The Origins of Alliances* (Ithaca: Cornell University Press, 1987), 62, især note 36.
- 16: Om Sovjetunionens turbulente forhold til dets arabiske allierede, se Mohamed Heikal, *The Sphinx and the Commissar: The Rise and Fall of Soviet Influence in the Middle East* (New York: Harper, 1976); Alvin Z. Rubinstein, *Red Star on the Nile: The Soviet-Egyptian Influence Relationship Since the June War* (Princeton: Princeton University Press, 1977) og Ya'acov Roi, red., *From Encroachment to Involvement: A Documentary Study of Soviet Foreign Policy in the Middle East, 1945-1973* (New Brunswick, NJ: Transaction Books, 1974).
- 17: For et overbevisende argument om denne effekt, se Jerome Slater, »The Superpowers and an Arab-Israeli Political Settlement: The Cold War Years«, *Political Science Quarterly* 105, nr. 4 (vinter 1990-91).
- 18: »Kissinger Memorandum: 'To Isolate the Palestinians'«, MERIP Reports 96 (maj 1981), 24. Denne artikel er et memorandum af en samtale fra juni 1975 mellem Kissinger og den såkaldte Klutznick-gruppe, en forsamling af jødisk-amerikanske ledere

organiseret af Philip Klutznick, tidligere præsident for B'nai B'rith International og tidligere amerikansk handelsminister. Quandt, *Peace Process*, 103-104.

- 19: Ussama Makdisi, »'Anti-Americanism' in the Arab World: An Interpretation of a Brief History«, *Journal of American History* 89, nr. 2 (september 2002): 538-39. Alfred Prados fra Congressional Research Service er enig og noterer sig: »USA, der kom for sent til Mellemøsten, kunne glæde sig over at vinde et mere gunstigt image i den region, end dets europæiske kollegaer havde i det 19. og 20. århundrede.« »Middle East: Attitudes Toward the United States«, Report for Congress, Congressional Research Service, 31. december 2001, 2.
- 20: Shibley Telhami, *The Stakes: America and the Middle East* (Boulder, CO: Westview, 2002), 50-59 og Makdisi, »'Anti-Americanism' in the Arab World,« 548-50.
- 21: Shaw, »Strategic Dissensus,« 137.
- 22: *Moshe Dayan: Story of My Life* (New York: William Morrow, 1976), 512-13.
- 23: Den totale omkostning af »olie-våbnet« var næsten helt sikkert større, da det havde langtidseffekter på inflation, real-indkomst og produktivitetstørrelse, så vel som indirekte effekter på investeringer, valuta-omskiftelighed og andre faktorer, men der er betydelig uenighed mellem økonomer angående omfanget af disse effekter. For jordolie-importer, se Dominick Salvatore, »Petroleum Prices and Economic Performance in the G-7 Countries«, i Siamack Shojai og Bernard S. Katz, red., *The Oil Market in the 1980s: A Decade of Decline*, (New York: Praeger, 1992), 94, og Mancur Olson, »The Productivity Slowdown, the Oil Shocks and the Real Cycle,« *Journal of Economic Perspectives* 2, nr. 4 (efterår 1988): 43-69. Omkostningerne til OECD-lan-dene var at presse deres netto-importregning fra \$35 mia. i 1973 op til over \$100 mia. i 1974. Se Robert J. Lieber, *The Oil Decade: Conflict and Cooperation in the West* (New York: Praeger, 1983), 21. BFI-vurderingen er den fra Den føderale Energi Administration og fra mange økonomer. Se Edward N. Krapels, *Oil Crisis Management: Strategic Stockpiling for International*

- Security*, (Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1980), 34; og Fiona Venn, *The Oil Crisis* (London: Longman, 2002), 154-55. Beregningen over 2000-\$ anvender data fra Louis D. Johnston og Samuel H. Williamson, »The Annual Real and Nominal GDP for the United States, 1790 – Present,« Economic History Services, oktober 2005.
- 24: Citeret i Jeffrey Richelson, *The U.S. Intelligence Community*, 2. udg. (Cambridge, MA: Ballinger, 1989), 277.
- 25: Citeret i Roland Popp, »Stumbling Decidedly into the Six Day War«, *Middle East Journal* 60, nr. 2 (forår 2006): 300. Tom Segev har bekræftet, at Rostows beregning grundlæggende var korrekt. Se hans *1967: Israel, the War and the Year That Transformed the Middle East*, ovs. Jessica Cohen (New York: Metropolitan Books, 2007), 256-58.
- 26: Shlomo Brom, »The War in Iraq: An Intelligence Failure«, *Strategic Assessment* (Jaffee-center for Strategiske Studier, Tel Aviv Universitet) 6, nr. 3 (november 2003); »Selections from the Media, 1998-2003«, *ibid.*, 17-19; Gideon Alon, »Report Slams Assessment of Dangers Posed by Libya, Iraq«, *Ha'aretz*, 28. marts 2004; Dan Baron, »Israeli Report Blasts Intelligence for Exaggerating the Iraqi Threat«, *JTA.org*, 28. marts 2004; Greg Myre, »Lawmakers Rebuke Israeli Intelligence Services over Iraq«, *New York Times*, 29. marts 2004 og James Risen, *State of War: The Secret History of the CIA and the Bush Administration* (New York: Simon & Schuster, 2006), 72-73.
- 27: Kramer, »American Interest«, 24-25.
- 28: Shaw noterer også, at »alle israelere er yderst bevidste om den byrde, tabte menneskeliv er for et land med kun fire mio. indbyggere, selv i korte, succesfulde krige. Israel mangler simpelthen mandskab at ofre på kostbare militære eskapader uden for dets umiddelbare nærhed«. »Strategic Dissensus«, 130.
- 29: Citeret i Duncan L. Clarke, Daniel B. O'Connor, og Jason D. Ellis, *Send Guns and Money: Security Assistance and U.S. Foreign Policy* (Westport, CT: Praeger, 1997), 173. En anden medarbejder fra Forsvarsministeriet noterede, at Israels »nærhed til Golfen

ikke er nok til at være nyttig som base for at kæmpe der, undtagen på papiret. Vi skal være meget tættere på i tilfælde af faktiske militære begivenheder, og det er derfor, vi går videre med at danne base i Oman«. Israels bidrag ville blive begrænset til vedligehold og muligvis hospitalsfaciliteter. Se Joe Stork, »Israel as a Strategic Asset«, i MERIP-rapporten Nr. 105, *Reagan Targets the Middle East* (maj 1982), 12.

- 30: Shaw, »Strategic Dissensus«, 133.
- 31: Se diskussionen om Operation Earnest Will på www.globalsecurity.org/military/ops/earnest_will.htm, og Dilip Hiro, *The Longest War: The Iran-Iraq Military Conflict* (New York: Routledge, 1991), 129-32, 166, 186-91, 202-204.
- 32: »Kissinger Memorandum«, 25.
- 33: Gennem 1980'er-kampagnen sagde Reagan til den Amerikansk-jødiske Presseforening, at »Israel er et strategisk aktiv for USA, [og] jeg tror, at vi må have politikker, der giver konkret udtryk for den holdning«. Se Stork, »Israel as a Strategic Asset«, 3 og Ronald Reagan, *An American Life* (New York: Simon & Schuster, 1990), 410.
- 34: Med hensyn til det sidste element siger Feldman, at »den klareste manifestation af det fænomen er den indflydelsesrige American Israel Public Affairs Committees (AIPAC) unikke rolle«. Se hans *The Future of U.S.-Israel Strategic Cooperation* (Washington, DC: Washington Institute for Near East Policy, 1996), 5-6.
- 35: Bernard Lewis, »Rethinking the Middle East«, *Foreign Affairs* 71, nr. 4 (efterår 1992): 110-111; Bernard Reich, *Securing the Covenant: United States-Israeli Relations After the Cold War* (Westport, CT: Praeger, 1995), 123 og Robert J. Art, *A Grand Strategy for America* (Ithaca: Cornell University Press, 2003), 137.
- 36: Waldegrave er citeret i David Kimche, *The Last Option: after Nasser, Arafat, and Saddam Hussein, the Quest for Peace in the Middle East* (New York, Scribner, 1991), 236; Lewis, »Rethinking the Middle East«, 110-11. Historien gentog sig under den Anden Golfkrig i 2003. USA måtte samle en bred koalition for at få deres

forebyggende krig til at se legitim ud, og de arbejdede derfor på overtid for at overbevise en bred vifte af lande om at bidrage med tropper til »viljeskoalitionen«. Men Israel var fraværende på denne liste, selvom dets ledere og folket afgjort støttede krigen. Vi omtaler dette mere udførligt i kapitel 8.

- 37: Baseret på data fra Memorial Institute for the Prevention of Terrorisms database, www.tkb.org.
- 38: Daniel Benjamin og Steven Simon har vist, at nogle medlemmer af Clinton-administrationen prioriterede kontraterrorisme højt, men de dokumenterer også, hvor svært det var at realisere det op gennem 1990'erne. Med deres ord: »Arbejdet var svært fordi en regering, der aldrig havde betragtet terrorisme som en umiddelbar trussel, hverken havde organisationen eller lovgivningen til at tackle det på den måde. Hos mange myndigheder, der behandlede modterrorismespørgsmål, var der bureaukratisk dødvande, lederne havde ikke samme indflydelse som de kolleger, der beskæftiger sig med specifikke geografiske regioner eller højprofilområder som våbenkontrol«. Det er også interessant, at Bush-administrationen ved indsættelsen ikke prioriterede terrorisme højt. Se Daniel Benjamin og Steven Simon, *The Age of Sacred Terror* (New York: Random House, 2002), 221, 327-29 og Richard A. Clarke, *Against All Enemies: Inside America's War on Terror* (New York: Free Press, 2004), 227-36.
- 39: Udtrykt anderledes var det amerikanske forsvarsbudget på over halvdelen af de samlede økonomier for disse fire stater (målt på basis af en købekraftparitet). Tal fra *The Military Balance 2000-2001* (London: International Institute for Strategic Studies, 2001) og Central Intelligence Agency, *World Factbook 2000* (online).
- 40: For en fortræffelig analyse af amerikansk politik over for Irak og Iran og over for slyngelstater i almindelighed, se Robert Litwak, *Rogue States and U.S. Foreign Policy: Containment after the Cold War* (Washington, DC: Woodrow Wilson Center Press, 2000). Selvom den republikansk-styrede kongres generelt var tilhængere af en mere aggressiv politik over for Iran og Irak og lejlighedsvis stemte for at støtte stramme sanktioner og forskellige anti-regime-eksiler, gjorde Clinton-administrationen aldrig en seriøs anstrengelse for en regimeændring.

- 41: Bruce W. Jentleson og Christopher A. Whytock, »Who 'Won' Libya? The Force-Diplomacy Debate and Its Implications for Theory and Policy«, *International Security* 30, nr. 3 (vinter 2005-2006); Ronald Bruce St. John, »Libya Is Not Iraq: Preemptive Strikes, WMD, and Diplomacy«, *Middle East Journal* 58, nr. 3 (sommer 2004) og Flynt Leverett, »Why Libya Gave Up on the Bomb«, *New York Times*, 23. januar 2004.
- 42: Litwak, *Rogue States and U.S. Foreign Policy*, 168-69.
- 43: Sharon er citeret i William Safire, »Israel or Arafat«, *New York Times*, 3. december 2001; den ikke navngivne embedsmand er citeret i Robert G. Kaiser, »Bush and Sharon Nearly Identical on Mideast Policy«, *Washington Post*, 9. februar 2003. Se også Nathan Guttman, »A Marriage Cemented by Terror«, *Salon.com*, 24. januar 2006.
- 44: »Netanyahu Speech Before the U.S. Senate«, 10. april, 2002, www.netanyahu.org/netspeacinse.html, og Benjamin Netanyahu, »Three Principles Key to Defeat of Terrorism«, *Chicago Sun-Times*, 7. januar, 2002.
- 45: Ehud Barak, »Democratic Unity is the Only Answer to Terrorism«, *Times* (London), 13. september 2001.
- 46: »Entire Text of Olmert Speech to Congress«, *Jerusalem Post*, 24. maj 2006.
- 47: Robert Satloff, »Israel's Not the Issue, Pass It On«, *Los Angeles Times*, 10. oktober 2001.
- 48: »Peace Can Only Come Once the US Gives Israel the Green Light to Eliminate Hamas and the Hezbollah«, pressemeddelelse, Charles Schumers kontor, Det Amerikanske Senat, 3. december 2001, www.senate.gov/~schumer/1-Senator%20Schumer%20Website%20Files/pressroom/press_releases/PR00766.html.
- 49: HR Res. 392 (2. maj, 2002); og S Res. 247 (22. april, 2002).
- 50: Ifølge en beretning: »Samtidig med at talere udpegede [Yasser] Arafat som et problem, der krævede øjeblikkelig indgriben,

nævnte de ham også som kun en ud af en række partnere i en langt bredere 'koalition af magter', som inkluderede Iran, Irak og Syrien ... Med hensyn til at neutralisere disse trusler var regime-skifte den foretrukne mulighed.« Se Dana Hearn, »AIPAC Policy Conference, 21-23. april 2002,« *Journal of Palestine Studies* 31, nr. 4 (sommer 2002): 67-68.

- 51: »Letter to President Bush on Israel, Arafat, and the War on Terrorism«, Project for the New American Century, 3. april 2002, www.newamericancentury.org/Bushletter-040302.htm. Hovedforfatteren af det åbne brev, William Kristol, fremsatte det samme synspunkt under Israels krig i Libanon i 2006 ved at skrive, at »idet Syrien og Iran er fjender af Israel, er de også fjender af USA,« og konkluderede, at »denne krig er også vores«. William Kristol, »It's Our War,« *Weekly Standard*, 24. juli 2006.
- 52: Maoz og Seale er citeret i Susan Taylor Martin, »Experts Disagree on Dangers of Syria,« *St. Petersburg Times* (online), 3. november 2002. Se også Benjamin og Simon, *Age of Sacred Terror*, 194.
- 53: Se blandt mange andre undersøgelser: Tanya Reinhart, *Israel/Palestine: How to End the War of 1948*, udvidet 2. udgave. (New York: Seven Stories Press, 2005); og Tanya Reinhart, *The Road Map to Nowhere: Israel/Palestine Since 2003* (London: Verso, 2006).
- 54: Som Robert Pape overbevisende har vist, er selvmordsterrorisme en taktik, som en bred vifte af politiske bevægelser har indført, sædvanligvis når de var svage og prøvede at overvinde en demokratisk modstander, der udførte, hvad terroristerne betragtede som ulovlig besættelse. Se Robert A. Pape, *Dying to Win: The Strategic Logic of Suicide Terrorism* (New York: Random House, 2005).
- 55: Satloff, »Israel's Not the Issue«; Kramer, »American Interest«, 29; Norman Podhoretz, »Israel Isn't the Issue,« *Wall Street Journal*, 20. september 2001; Norman Podhoretz, »World War IV: How It Started, What It Means, and Why We Have to Win,« *Commentary*, september 2004; Andrea Levin, »Don't Scapegoat Israel,« *Boston Globe*, 6. oktober 2001; og Dennis Ross, »Bin Laden's Terrorism Isn't about the Palestinians,« *New York Times*,

12. oktober 2001. Andre med dette synspunkt som reaktion på vores originale artikel inkluderer Alan Dershowitz, »Debunking the Newest – and Oldest – Jewish Conspiracy: A Reply to the Mearsheimer-Walt 'Working Paper'«, John F. Kennedy School of Government Faculty Research Working Paper, Harvard University, april 2006, 29; Marc Landy, »Zealous Realism: Comments on Mearsheimer and Walt«, *Forum* (Berkeley Electronic Press) 4, spørgsmål 1, artikel 6 (2006); og Steven Simon, »Here's Where 'The Israel Lobby' is Wrong«, *The Daily Star*, 4. maj 2006.
- 56: Abdel Mahdi Abdallah, »Causes of Anti-Americanism in the Arab World: A Socio-Political Perspective« *Middle East Review of International Affairs (MERIA)*, 7, nr. 4 (december 2003).
- 57: Qutb dannede sine indtryk af USA under et besøg i 1948 og blev senere henrettet af den egyptiske regering i 1966. Se Yvonne Y. Haddad, »Sayyid Qutb: Ideologue of Islamic Revival«, i *Voices of Resurgent Islam*, red. John Esposito (New York: Oxford University Press, 1983), 67-98.
- 58: Citeret i Makdisi, »'Anti-Americanism' in the Arab World«, 555.
- 59: Steve Coll, *Ghost Wars: The Secret History of the CIA, Afghanistan, and Bin Laden, from the Soviet Invasion to September 10, 2001* (New York: Penguin Press, 2004), 250-51, 273; og »Transcript: The Yasin Interview«, *60 Minutes*, 2. juni 2002, www.cbsnews.com/stories/2002/06/02/60minutes/printable510847.shtml.
- 60: Anonym [Michael Scheuer], *Through Our Enemies' Eyes: Osama bin Laden, Radical Islam, and the Future of America* (Washington, DC: Brassey's, 2002), 87.
- 61: Citeret i Lawrence Wright, *The Looming Tower: Al Qaeda and the Road to 9/11* (New York: Knopf, 2006), 75-76.
- 62: *Messages to the World: The Statements of Osama bin Laden*, red. Bruce Lawrence (London: Verso, 2005), 4.
- 63: Benjamin og Simon, *Age of Sacred Terror*, 140-141.

- 64: Osama bin Laden, «From Somalia to Afghanistan» (marts 1997), i Lawrence, red., *Messages to the World*, 46. For ekstra fordømmelser af USA før den 11. september pga. støtten til Israel og for beskyldninger om, at USA var i hemmelig forståelse med Israel, se de følgende udvalg af samme bind: »Declaration of Jihad«, (23. august 1996), 30; »The World Islamic Front« (23. februar 1998), 60-61; og »A Muslim Bomb« (december 1998), 66-70. Se også »Jihad Against Jews and Crusaders« og »New Osama bin Laden Video Contains Anti-Israel and Anti-American Statements« på Anti-Defamation Leagues website www.adl.org/terrorism_america/bin_l_print.asp.
- 65: Max Rodenbeck, »Their Master's Voice,« *New York Review of Books*, 9. marts 2006, 8. De anmeldte bøger var Peter L. Bergen, *The Osama bin Laden I Know: An Oral History of al Qaeda's Leader* (New York: Free Press, 2006) og Lawrence, *Messages to the World*.
- 66: »Outline of the 9/11 Plot« Staff Statement nr. 16, National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States, 16. juni 2004, 18. Se også Nathan Guttman, »Al-Qaida Planned Attacks during PM's Visit to White House«, *Ha'aretz*, 17. juni 2004; og Marc Perelman, »Bin Laden Aimed to Link Plot to Israel«, *Forward*, 25. juni 2004.
- 67: »Outline of the 9/11 Plot«, 18.
- 68: Ibid., 4.
- 69: *The 9/11 Commission Report: Final Report of the National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States* (New York: Norton, 2004), 145, 147.
- 70: Om den første intifada, se Joost R. Hiltermann, *Behind the Intifada: Labor and Women's Movements in the Occupied Territories* (Princeton: Princeton University Press, 1991); *Intifada: The Palestinian Uprising Against Israeli Occupation*, red. Zachary Lockman og Joel Beinin (Boston: South End Press, 1989); Benny Morris, *Righteous Victims: A History of the Zionist-Arab Conflict, 1881-2001* (New York: Vintage, 2001), kap. 12; og Ze'ev Schiff og Ehud Ya'ari, *Intifada: The Palestinian Uprising, Israel's Third*

- Front*, red. og ovs. Ina Friedmann (New York: Simon & Schuster, 1991).
- 71: Citeret i Michael Slackman, »As Crowds Demand Change, Lebanese Premier Is Puzzled«, *New York Times*, 11. december 2006.
- 72: Pew Global Attitudes Project, *A Year After Iraq War: Mistrust of America in Europe Even Higher, Muslim Anger Persists* (Washington, DC: Pew Research Center for the People and the Press, 16. marts 2004), 21.
- 73: Pew Global Attitudes Project, »What the World Thinks in 2002«, (Washington, DC: Pew Research Center for the People and the Press, december 2002), 54.
- 74: Shibley Telhami, *The Stakes: America and the Middle East* (Boulder, CO: Westview Press, 2002), 96. Se også Ami Eden, »9/11 Commission Finds Anger at Israel Fueling Islamic Terrorism Wave«, *Forward*, 30. juli 2004.
- 75: Makdisi fortsætter: »Ingen redegørelse for anti-amerikanisme i den arabiske verden, der ikke utvetydigt behandler den arabiske forståelse af Israel, kan gøre sig håb om at gengive essensen, dybden og intensiteten i den arabiske vrede over for USA.« »'Anti-Americanism' in the Arab World«, 552.
- 76: »Impressions of America 2004: How Arabs View America, How Arabs Learn About America« (Washington, DC: Zogby International, juni 2004), 3-5; »Five Nation Survey of the Middle East« (Washington, DC: Arab-American Institute/Zogby International, december 2006), 4; og Prados, »Middle East: Attitudes toward the United States«, 8.
- 77: Citeret i Peter Ford, »Why Do They Hate Us?« *Christian Science Monitor*, 27. september 2001.
- 78: *Report of the Defense Science Board Task Force on Strategic Communication* (Washington, DC: Forsvarsministeriets kontor for akquisition, teknologi og logistik, september 2004), 40; og *9/11 Commission Report*, 376.

- 79: »Impressions of America 2004: A Six Nation Survey« (Washington, DC: Zogby International, 2004); Shibley Telhami, »Arab Public Opinion: A Survey in Six Countries,« *San Jose Mercury* (online), 16. marts 2003; John Zogby, *The Ten Nation Impressions of America Poll* (Utica, NY: Zogby International, 11. april 2002); og Shibley Telhami, »Arab Attitudes Towards Political and Social Issues, Foreign Policy, and the Media«, opinionsundersøgelse foretaget af Anwar Sadat Chair of Peace and Development, University of Maryland og Zogby International, « oktober 2005, www.bsos.umd.edu/sadat/pub/survey-2005.htm.
- 80: *Changing Minds, Winning Peace: A New Strategic Direction for U.S. Public Diplomacy in the Arab and Muslim World*, rapport af den rådgivende gruppe inden for offentligt diplomati for den arabiske og muslimske verden, fremsendt til Committee on Appropriations, Repræsentanternes Hus, 1. oktober 2003, 18. Se også Pew Global Attitudes Project, *Views of a Changing World 2003: War with Iraq Further Divides Global Publics* (Washington, DC: Pew Research Center for the People and the Press, 3. juni 2003).
- 81: Warren Hoge, »U.N. Distances Itself from an Envoy's Rebuke of Israel and the U.S.«, *New York Times*, 24. april 2004; »Brahimi's Israel Comments Draw Annan, Israeli Fire«, *Ha'aretz*, 23. april 2004; og »Egyptian Prez: Arabs Hate US«, www.cbsnews.com/stories/2004/04/20/world/printable612831.shtml.
- 82: David Shelby, »Jordan's King Abdullah Stresses Urgency of Mideast Peace Process«, 7. marts 2007 www.usinfo.state.gov.
- 83: »President Discusses War on Terror and Operation Iraqi Freedom,« Cleveland, Ohio (Det Hvide Hus, pressesekretærens kontor, 20. marts 2006).
- 84: Charles Krauthammer, »The Tehran Calculus«, *Washington Post*, 15. september 2006. Se også Bernard Lewis, »22. august«, *Wall Street Journal*, 8. august 2006. For en tilsvarende forklaring af to israelske forskere, se Yossi Klein Halevi og Michael B. Oren, »Contra Iran«, *New Republic*, 5. februar 2007. Om argumentet at Saddam Hussein også var irrationel og umulig at afskrække, se Kenneth M. Pollock, *The Threatening Storm: The Case for Invading Iraq* (New York: Random House, 2002).

- 85: Mao Zedong fremkom med nogle blaserte bemærkninger om atomkrig før Kina fik atombomben, men formålet med disse ytringer var højst sandsynligt at afskrække andre atommagter fra at prøve at lægge pres på Beijing. Se Alice Langly Hsieh, *Communist China's Strategy in the Nuclear Era* (Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1962). Rusks forklaring er fundet i *The China Reader*, vol. 3: *Communist China*, red. Franz Schurmann og Orville Schell (New York: Vintage, 1967), 508. Om Sovjetunionen er en klassisk fremstilling Richard Pipes, »Why the Soviet Union Thinks It Can Fight and Win a Nuclear War«, *Commentary*, juli 1977.
- 86: Se den britiske diplomats brev i »Doomed to Failure in the Middle East«, *Guardian*, 22. april 2004. Se også Nicholas Blanford, »US Moves Inflame Arab Moderates«, *Christian Science Monitor*, 26. april 2004; Rupert Cornwell, »Allies Warn Bush that Stability in Iraq Demands Arab-Israeli Deal«, *Independent*, 10. juni 2004; Glenn Kessler and Robin Wright, »Arabs and Europeans Question 'Greater Middle East' Plan«, *Washington Post*, 22. februar 2004; og Robin Wright and Glenn Kessler, »U.S. Goals for Middle East Falter«, *Washington Post*, 21. april 2004. Det amerikanske brev kan findes på www.wrmea.com/letter_to_bush.html.
- 87: Ze'ev Schiff, »Fitting into America's Strategy«, *Ha'aretz*, 1. august 2003.
- 88: Jay Solomon, »Religious Divide: To Contain Iran, U.S. Seeks Help from Arab Allies«, *Wall Street Journal*, 24. november 2006.
- 89: James A. Baker III og Lee H. Hamilton, ledere, *The Iraq Study Group Report* (Washington, DC: U.S. Institute of Peace, december 2006), 39.
- 90: Om »Lavon-affæren« se Schoenbaum, *The United States and the State of Israel*, 107-108. Ang. Israels adskillige handler med Iran, se »Israel-Iran Oil Deal Disclosed and Tied to Captives«, *New York Times*, 20. december 1989; Youssef M. Ibrahim, »Oil Sale Disclosure Upsets Israeli-Iranian Contacts«, *New York Times*, 21. december 1989; Bishara Bahbah, »Arms Sales: Israel's Link to the Khomeini Regime«, *Washington Report on Middle East Affairs* (online, januar 1987); og Benjamin Beit-Hallahmi, *The Israeli*

Connection: Who Israel Arms and Why (New York: Pantheon Books, 1987), 3-22, 108-75. Reagan-administrationen leverede faktisk våben til Iran som en del af den berygtede Iran-kontra våbenskandale, men denne tilsøredede operation havde i høj grad den hensigt at sikre løsladelsen af amerikanske gidsler i Libanon og blev i en vis udstrækning set som modsætning til de brede amerikanske interesser, da den blev afsløret.

- 91: Citeret i Duncan L. Clarke, »Israel's Unauthorized Arms Transfers«, *Foreign Policy*, 99 (sommer 1995): 94.
- 92: Richard C. Stiener, »Foreign Military Aid to Israel: Diversion of U.S. Funds and Circumvention of U.S. Program Restrictions«, erklæring til underkomiteen for Opsyn og Udforskning, Komité for Energi og Handel, Repræsentanternes Hus (Washington, DC: General Accounting Office, oktober 1993), 22. Se også Edward T. Pound, »Israel Is Impeding U.S. Dotan Probe, Documents Show«, *Wall Street Journal*, 29. juli 1992; og Edward T. Pound, »U.S. Says Israel Withheld Help in Dotan Probe«, *Wall Street Journal*, 25. juli 1992.
- 93: Om denne langstrakte stridighed se Aluf Benn og Amnon Barzilai, »Pentagon Official Wants Yaron Fired«, *Ha'aretz*, 16. december 2004; Caroline B. Glick og Arie O'Sullivan, »Pentagon Denies It Wants Yaron Dismissed«, *Jerusalem Post*, 16. december 2004; Nina Gilbert, »Yaron Won't Give Info on Arms Sales to China«, *Jerusalem Post*, 30. december 2004; »Israeli, U.S. Talks on Weapons Deals with China End without Result«, *Ha'aretz*, 29. juni 2005; Marc Perelman, »Spat Over Sales of Weapons Chilling Ties Between Jerusalem and Beijing«, *Forward*, 24. december 2004; Marc Perelman, »China Crisis Straining U.S.-Israel Ties«, *Forward*, 5. august 2005; Marc Perelman, »Israel Miffed over Lingering China Flap«, *Forward*, 7. oktober 2005; Ze'ev Schiff, »U.S.-Israel Crisis Deepens over Defense Exports to China«, *Ha'aretz*, 27. juli 2005; og Janine Zacharia, »'Something Wrong' in US-Israeli Military Ties as Split Deepens on China«, *Jerusalem Post*, 26. december 2004.
- 94: Citeret i Zacharia, »US-Israeli Military Ties Uneasy.«
- 95: Citeret i Duncan L. Clarke, »Israel's Economic Espionage in the United States«, *Journal of Palestine Studies* 27, nr. 4 (sommer

1998): 21. Se også Bob Drogin og Greg Miller, »Israel Has Long Spied on U.S. Say Officials«, *Los Angeles Times*, 3. september 2004; »FBI Says Israel a Major Player in Industrial Espionage«, *Jewish Bulletin* (online), 16. januar 1998; Clyde R. Mark, »Israeli-United States Relations«, *Issue Brief for Congress* (Washington, DC: Congressional Research Service, 9. november 2004), 14-15; og Joshua Mitnick, »U.S. Accuses Officials of Spying«, *Washington Times*, 16. december 2004.

- 96: Journalisten Seymour Hersh hævder, at Israel lod noget af det stjåle efterretningsarbejde slippe igennem til Sovjetunionen for at opnå udrejsevisum til sovjetiske jøder. Andre har gjort indsigelse mod denne påstand, men Hersh står ved sin historie. Seymour M. Hersh, *The Samson Option: Israel's Nuclear Arsenal and American Foreign Policy* (New York: Random House, 1991), 285-305; og Seymour M. Hersh, »Why Pollard Should Never Be Released«, *New Yorker*, 18. januar 1999.
- 97: Vedr. disse begivenheder se Edward T. Pound og David Rogers, »Inquiring Eyes: An Israeli Contract with a U.S. Company Leads to Espionage«, *Wall Street Journal*, 17. januar 1992.
- 98: For et overblik over Franklin-affæren, se Jeffrey Goldberg, »Real Insiders: A Pro-Israel Lobby and an F.B.I. Sting«, *New Yorker*, 4. juli 2005. Rosen og Weissman har afvist anklagerne, og sagen er stadig åben.